

POLITIET

POLITIDIREKTORATET

Det kongelige justis- og beredskapsdepartement
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
13/3533

Vår referanse
2013/01983-48 008

Dato
02.10.2013

Høring – felles ordning for varsling om kritikkverdige forhold i virksomhetene i justissektoren, jf. arbeidsmiljøloven §§ 3-6, jf. § 2-4

Vi viser til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 5. juni 2013 om ovennevnte og avtale om utsatt frist til begynnelsen av uke 41.

Politidirektoratet har forelagt høringen for samtlige politidistrikt og særorganer med invitasjon til innspill, samt bedt om innmelding av antall varslinger om kritikkverdige forhold i virksomheten hittil i 2013 og i 2012. Høringssvarene er innarbeidet i Politidirektoratets uttalelse. Vedlagt følger kopi av underinstansenes høringssvar og oversikt over deres innmeldinger.

1. Innledning

Statsråd Grete Faremo har besluttet at det skal etableres en felles varslingsordning for justissektoren, som skal fungere som en sikkerhetsventil og et supplement til virksomhetsinterne varslingsordninger for mer spesielle tilfeller. Varslingsenhetens oppgave skal være å motta, vurdere og behandle saker om varsling om kritikkverdige forhold i virksomhetene i justissektoren.

Det er i høringsnotatet oppstilt tre alternative modeller for varslingsordningen. Kort oppsummert innebærer modellene følgende:

1. Ekstern modell A innebærer etablering av et felles varslingsmottak, som plasseres hos et advokatfirma eller konsulentfirma. Firmaet vil behandle alle typer varslinger. Varslingsenheten vil motta, vurdere og behandle varslinger om kritikkverdige forhold i virksomhetene i justissektoren.
2. Ekstern modell B innebærer tilsvarende organisering som modell A, men skiller seg fra modell A ved at varslingsenheten kun skal håndtere og behandle saker om økonomiske misligheter/korrupsjon/svikt i sikkerhetsrutiner og lignende. Varslinger av annet innhold kanaliseres til den aktuelle virksomheten, eventuelt til egen enhet i Justis- og beredskapsdepartementet.
3. Intern modell innebærer at det etableres et felles varslingsmottak i Justis- og beredskapsdepartementet. Varslingsenheten mottar og behandler alle typer

Politidirektoratet

Post: Postboks 8051 Dep., 0031 Oslo
Besøk: Hammersborggata 12
Tlf: 23 36 41 00 Faks: 23 36 42 96
E-post: politidirektoratet@politiet.no

Org. nr.: 982 531 950 mva
Bankgiro: 7694.05.02388

varslinger. Enheten består av noen få betrodde personer med høy integritet, tillit og selvstendighet.

Departementet har bedt om høringsinstansenes syn på valg av modell for en slik varslingsordning, hvilke virksomheter som bør omfattes av ordningen, samt en angivelse av antall varslinger om kritikkverdige forhold i virksomheten hittil i 2013 og i 2012.

2. Valg av modell

Politidirektoratet er enig i departementets vurdering vedrørende behovet for en felles varslingsenhet som en sikkerhetsventil for varsling om kritikkverdige forhold som ikke fanges opp lokalt. En felles varslingsinstans vil kunne bidra til at kritikkverdige forhold rettes opp så raskt som mulig. Videre vil varslingsinstansen på sikt kunne danne seg et helhetlig inntrykk over hvilke saker det varsles om på tvers av virksomhetene i justissektor, og dermed bidra til bedre kvalitet og økt kompetanse på hvordan man løser ulike utfordringer på en god måte. For varsleren er det viktig at en felles varslingsordning er effektiv, enkel å forstå og bruke, samtidig som kravet til seriøsitet, uavhengighet og fortrolighet ivaretas.

Departementet fremholder eksternt modell A som det beste alternativet for en felles varslingsordning i justissektoren. Det vises til at modellen vil ivareta behovet for nøytralitet, uavhengighet og fortrolighet på en tillitsvekkende måte, også overfor varslere som føler seg utrygge eller ikke ønsker å benytte virksomhetsinterne varslingskanaler.

Politidirektoratet har følgende merknader til de foreslåtte modellene for felles varslingsordning i justissektoren:

Eksternt modell A

Direktoratet har mottatt 26 høringsuttalelser fra distrikter og særorganer, hvorav 17 tiltrer departementets forslag om at varslingsmottaket plasseres hos et advokatfirma eller konsulentfirma.

I høringssvarene fremholdes i hovedsak at modellen vil gi en tillitskapende varslingsordning, særlig med hensyn til varsleren. Det er vist til flere forhold ved den eksterne modellen som kan styrke tiltroen til varsling i organisasjonen:

Dersom varslingsmottaket plasseres hos et eksternt firma vil det kunne skape en tryggere ramme for potensielle varslere, slik at de i større grad tør å opplyse om kritikkverdige forhold hos egen arbeidsgiver.

I Sør-Trøndelag politidistrikts høringsuttalelse fremholdes at modellen vil kunne gi en mer oversiktlig varslingsprosess enn den interne modellen, da den eksterne modellen har ”færrest mulig kontaktpunkt for varsling”.

Til støtte for ekstern modell argumenterer også Haugaland og Sunnhordland politidistrikt, som uttaler at et eksternt vaslingsmottak vil kunne ha en vesentlig fordel hva gjelder å unngå påstander om kameraderi eller bevisst unnløstelse av å fremme saker som er belastende for organisasjonen. På den annen side påpeker distriktet at eksterne aktører kan ha noe lavere forutsetninger for å forstå eller oppfatte saksinnhold og interne prosesser som kan ligge til grunn for varslet.

En annen svakhet ved ekstern modell A er at modellen vil betinge at tjenesten settes ut på anbud, slik at man ved bytte av leverandør risikerer fragmentering av opparbeidet kunnskap.

Departementet har uttalt at en felles varslingsordning kan bli et forum for omkamper på avgjørelser, uavhengig av hvilken modell som velges. Dersom varslingsmottaket plasseres hos et advokatfirma/konsulentfirma, kan det tenkes økt risiko for at varslere i større grad forsøker å få saken behandlet på nytt, da mottaket kan *fremstå* som mer selvstendig og uavhengig enn hvor mottaket er plassert i departementet.

Ekstern modell B

Politidirektoratet har mottatt ett hørings svar hvor ekstern modell B anbefales for felles varslingsordning i justissektoren. Midtre Hålogaland politidistrikt begrunner valget på følgende måte:

”Ekstern modell (B), hvor tunge og spesielle saker om korrupsjon, svikt i sikkerhetsrutiner etc blir varslet inn på departementsnivå fremstår som langt bedre, særlig når varslinger ’av annet innhold’ fortsatt skal kanaliseres til den aktuelle virksomheten. Da ivaretas lokal ledelse, den lokale ledelsen ansvarliggjøres i større grad, det er mulig å foreta en kontrollert eskalering med videresending til f.eks. PM eller POD - noe jeg mener vil sikre en bedre behandling av varslingsaker”.

Videre har Agder og Oslo politidistrikt, som tiltrer departementets forslag om ekstern modell A, kommentert ekstern modell B i sine høringsuttalelser.

Av Agder politidistrikts hørings svar fremgår følgende:

”Modell B vil i tillegg dekke et nokså snevert område. I de tilfeller hvor det er rimelig grunn til å mistenke noen i politiet for økonomiske misligheter/korrupsjon hører også slike saker inn under spesialenheten. Skal en slik varslingsenhet kunne gi gode råd til den enkelte virksomhet, må den også ha et visst oppgavetilfang, noe modell B i mindre grad vil fange opp”.

Videre fremgår det følgende av Oslo politidistrikts uttalelse:

”..vi [deler] departementets oppfatning om at en utskilling av saker om økonomiske misligheter/korrupsjon/svikt i sikkerhetsrutiner og lignende slik en ekstern modell B legger opp til, ikke er hensiktsmessig. En slik avgrensning harmonerer ikke med arbeidsmiljølovens begrep ’kritikkverdige forhold’, som er en samlebetegnelse på bl.a. lovbrudd, og ikke bare de tilfellene som ekstern modell B skal behandle. Kritikkverdige forhold i virksomheten kan ha elementer av ulike lovbrudd i seg, for eksempel økonomiske misligheter kombinert med brudd på arbeidsmiljøloven, tjenestemannsloven, forvaltningsloven, straffelovgivningen etc. I tillegg kan det

kritikkverdige forholdet innebære brudd på virksomhetens etiske retningslinjer. Det vil i slike tilfeller være vanskelig å vite om justissektorens felles varslingspunkt vil være rett adressat, noe som kan føre til at man lar være å varsle”.

Politidirektoratet er av samme oppfatning som Agder og Oslo politidistrikt og finner ikke å kommentere modellen ytterligere.

Intern modell

Av de underinstanser som har hatt bemerkninger til høringen har 8 politidistrikt og særorgan anbefalt at varslingsmottaket plasseres i Justis- og beredskapsdepartementet.

Det vises til at håndteringen av varslings saker er et arbeidsgiveransvar som skal løses på lavest mulig nivå i den enkelte virksomhet. Et varslingsmottak som er plassert i departementet vil kunne oppmuntre til at sakene løses på lavest mulig nivå i den enhet de er oppstått.

Det fremholdes at intern modell vil gi større mulighet for læring og erfaringsdeling enn hvor enheten plasseres hos et advokat- eller konsulentfirma, samt at man ikke risikerer fragmentering av opparbeidet kunnskap ved et eventuelt leverandørbytte.

Troms politidistrikt anbefaler intern modell for felles varslingsordning, og viser blant annet til at en felles varslingsordning i departementet blir enklest å etablere, administrere, drive og vedlikeholde. Videre fremholdes at departementet besitter sektorspesifikk kompetanse, og at det i spesielle tilfelle kan knytte til seg spesialkompetanse.

Enkelte politidistrikter og særorganer har i likhet med departementet fremholdt at ulempen med en intern modell er at noen vil kunne stille spørsmål ved enhetens uavhengighet og om en slik enhet, sett fra varslersens ståsted, vil kunne ivareta ønske om anonymitet og fortrolig saksbehandling på en god nok måte. Oslo politidistrikt uttaler bl.a. følgende:

”Den interne modellen vil ikke fremstå som et troverdig alternativ mht. anonymitet så lenge det er ansatte i justissektoren som utgjør varslingsenheten. Selv om varsleren ikke har grunn til å betvile varslingsenhetens integritet, tillit og selvstendighet, er det fare for at den som vurderer å varsle gjør nettopp dette”.

Videre fremholder Midtre Hålogaland politidistrikt følgende svakhet ved intern modell:

”Intern modell fremstår som mer akseptabel, men også her vil lokal ledelse og POD bli satt helt ut på sidelinjen. Etter vår mening vil et departementsplassert varslingsmottak ødelegge for lokalt forankret ledelse og muligheten for å løse oppgaven på lavest mulig nivå”.

Politidirektoratets vurdering

Politidirektoratet har ut over å forelegge høringen for underliggende instanser, hatt saken til behandling i sentralt IDF- møte (Informasjon, Drøfting, Forhandling) og HAMU – møte. Samtlige organisasjoner i IDF-møtet vurderte modell A som mest hensiktsmessig pga hensynet til varsleren. I HAMU- møtet ble ekstern modell A og intern modell vurdert som de beste alternativene for felles varslingskanal.

Etter Politidirektoratets vurdering vil ekstern modell A vil være den beste modellen for felles varslingsordning i justissektoren. Vi har i likhet med departementet særlig vektlagt at ekstern modell A i større grad vil sikre nøytralitet, uavhengighet og fortrolighet enn de øvrige modellene. En uavhengig varslingsenhet vil kunne gi økt tillit til at varslet blir håndtert av personer uten tette bånd til departementet og dets underliggende virksomheter, og på den måte skape større troverdighet til at løsningen er objektiv.

Enkelte politidistrikter har i sine høringsuttalelser gitt uttrykk for bekymring for hvorvidt den eksterne varslingskanalen blir godt nok kjent i organisasjonen og om den som ønsker å varsle har eller får kunnskap om hvem varslet skal/kan rettes til. Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt bemerker at en slik kunnskap vil være avgjørende for å lykkes med en sentralisering. Direktoratet er enig i dette og viser i den forbindelse til punkt 3 nedenfor, annet avsnitt.

Departementet har i høringsnotatet uttalt at ekstern modell A kan medføre situasjoner der advokatfirmaet kan ha interesser i en sak og ser muligheten for å få nye klienter. Politidirektoratet er enig i at et varslingsmottak plassert hos et advokatfirma forutsetter at en klausul inntas i avtalen, om at rollen som justissektorens varslingsenhet ikke kan kombineres med klientoppdrag som har sitt utspring i varslingsaker i justissektoren.

Hva gjelder advokat- eller konsulentfirmaets håndtering av varslet, savner Politidirektoratet en beskrivelse av hvordan den tekniske løsningen er tenkt, herunder å sikre skjerming av sensitiv informasjon. Kripos uttaler følgende om dette i sin høringsuttalelse:

”En varslingsordning løst fra den enkelte virksomhet og ev. lagt til en privat aktør kan ha problematiske sider. Skjermingsverdig informasjon kan være en del av den informasjon som formidles i en varslings sak og i et tenkt tilfelle kan informasjonen tilflyte private rettssubjekter som ikke bør ha denne type informasjon. Gitt at spørsmålet vedrørende informasjonssikkerhet løses, vil ekstern modell A ivareta behovet for en nøytral og uavhengig ordning. Imidlertid bør det vurderes om varslingsordningen kan legges til en uavhengig statlig virksomhet i stedet for en privat kommersiell aktør”.

Politidirektoratet er enig i Kripos' vurdering vedrørende behovet for en forsvarlig håndtering av varslinger som inneholder eller omfatter sikkerhetsgradert informasjon, og legger til grunn at den tekniske løsningen vil sikre nødvendig skjerming av sensitiv informasjon.

3. Varslingskanalens funksjon som sikkerhetsventil.

Departementet fremholder i høringsnotatet at varslingskanalen ikke skal ”være en primær varslingskanal, men kun en sikkerhetsventil og et alternativ til allerede eksisterende virksomhetsinterne varslingskanaler i mer spesielle tilfelle”.

Det er når varsleren ikke har tillit til sin egen organisasjon eller opplever manglende oppfølging det er av betydning å ha tillitsvekkende alternativer som varsleren kan benytte. Politidirektoratet anser det imidlertid som sannsynlig at varslere generelt vil ha et ønske om at varslingen blir behandlet på høyt nivå og så raskt som mulig. Det anses på denne bakgrunn hensiktsmessig å utarbeide nærmere retningslinjer vedrørende hva som regnes som varslings i ”mer spesielle tilfelle”. Dette vil gi en pekepinn på hvilke kriterier som bør være oppfylt for at varslet kan rettes til sentralt varslingsmottak, og vil kunne bidra til å unngå at mottaket blir en primærkanal fremfor en sikkerhetsventil. Særlig er dette viktig fordi varslings til mottaket alltid vil oppfylle arbeidsmiljølovens krav om forsvarlighet. Som også departementet påpeker, vil varslings til felles varslingsenhet være å anse som framsatt i tråd med interne rutiner, uavhengig av hvilken modell som velges. Dette kan i seg selv bidra til å senke terskelen for å varsle direkte til varslingsmottaket og marginalisere enhetens funksjon som sikkerhetsventil. Retningslinjer vil også i en viss grad kunne bidra til å synliggjøre varslingskanalen, slik at ordningen blir godt nok kjent for potensielle varslere.

Videre fremholdes det i høringsnotatet at varslingskanalen må kunne motta varslinger både fra ansatte i justissektoren og eksterne aktører. Etter Politidirektoratets vurdering bør et felles varslingsmottak for justissektoren kun ha anledning til å motta og behandle varslinger fra ansatte i sektoren. Politidirektoratet viser til at behovet ikke gjør seg gjeldende for eksterne aktører som ønsker å varsle om kritikkverdige forhold i justissektoren, da dette behovet allerede synes ivaretatt av andre instanser og kontrollenheter, herunder Arbeidstilsynet. For eksterne aktørers varslinger vedrørende kritikkverdige forhold i politietaten, viser vi til at det allerede er etablert ordninger som skal motta og ivareta publikums klager på politiet, samt Spesialenhetens oppgave om å følge opp anmeldelser mot tjenestemenn. Dersom eksterne skal kunne benytte varslingskanalen, vil opprettelsen av ytterligere en varslingsinstans for politietaten betinge en gjennomgang av grensesnittet mellom denne og Spesialenhetens oppgave og ansvarsområde.

Vestoppland politidistrikt har berørt dette i sitt høringssvar, hvor det uttales følgende:

”Hva som er varslings om kritikkverdige forhold er definert vidt. Det spenner over alt fra dårlig arbeidsmiljø, manglende sikkerhet, brudd på retningslinjer og rutiner, mistanke om straffbare forhold – herunder underslag og korrupsjon. I forslaget er det åpnet for at både interne og eksterne aktører kan varsle til en sentral varslingsenhet. Det vil medføre at det kan bli varslet om forhold, som skal behandles i klagesporet i politiet eller om forhold som skal vurderes av Spesialenheten for politiet. Det må etableres ordninger, som særlig sikrer at mistanker om alvorlig kriminalitet begått i tjenesten – for eksempel korrupsjon – raskt blir kjent for Spesialenheten uten at for mange aktører er involvert og med minst mulig fare for bevisforspillelse i initialfasen. Med Spesialenheten som eget uavhengig etterforskningsorgan som etterforsker mistanke om straffbare forhold i tjenesten, er politiet i en særstilling. I tillegg har politiet et eget klagespor. Som andre myndigheter, har man også et eksisterende varslersystem, jf. HMS-håndboken kapittel 7. Uansett hvilken modell som velges, er det viktig å få til oversiktlige

ordninger, som sikrer at varslersaker blir behandlet i rett spor, uten særlig forsinkelser.”

Politidirektoratet er av samme oppfatning som Vestoppland politidistrikt. Vi viser til at ett av formålene med etableringen av varslingskanalen er å rette opp i kritikkverdige forhold så raskt som mulig. Dersom varslingsmottaket også skal gjelde varslinger fra eksterne aktører vil dette kunne ha betydning for de ansattes tiltro til varslingsordningen, idet deres varsel lett kan ”drukne i mengden”. Videre vil mottakets behandling av varslingene bli betydelig mer ressurskrevende, enn hvor mottaket kun behandler varslinger etter arbeidsmiljøloven § 2-4.

På denne bakgrunn har Politidirektoratet vanskeligheter med å se at varslingsprosessen vil bli mer effektiv dersom også eksterne varslinger skal behandles av mottaket, slik det fremholdes i departementets høringsnotat. Det uttales her at saksbehandlingen for eksempel kan ”bestå i å foreta forundersøkelser, herunder vurdere om varslingsinnhold gir grunnlag for oppfølging – samt foreslå en prosess for eventuell videre oppfølging”. Vi viser til at enheten ikke bare vil få oppgaver som er direkte tilknyttet mottak, undersøkelser og behandling av varslingene, men at også følgeoppgaver som oversendelse av saker til rette adressat, behandling av innsynbegjæringer, samt besvarelse av henvendelser på telefoner, e-post, personlig oppmøte m.m. Vi legger til grunn at dette vil påvirke så vel mottakets kapasitet som effektivitet.

Politidirektoratet ser positivt på at Justisdepartementet har besluttet at det skal etableres et felles varslingsmottak for at flere kritikkverdige forhold skal bli fanget opp og rettet opp. Forslaget om at varslingsordningen også skal gjelde for varslinger fra eksterne aktører er imidlertid etter vår oppfatning egnet til å skape et uklart og mindre effektivt varslingsystem.

4. Drift

Departementet har bedt om høringsinstansenes syn på om varslingskanalen skal legges ut på virksomhetenes intranett, eller om man skal gå bredt ut og legge den ut på hjemmesidene (internett) til etatene i justissektoren.

Politidirektoratet ser faren for at varslingsordningen kan tenkes misbrukt og miste sin funksjon som sikkerhetsventil dersom varslingskanalen legges ut på internett til bruk for både interne og eksterne aktører. Særlig vil dette gjøre seg gjeldende for varsling fra eksterne aktører, idet terskelen for varsling kan bli svært lav som følge av at det både blir enklere å varsle og at varsler har mulighet for å være anonym. Kripos uttaler følgende om dette i sin høringsuttalelse:

”En varslingskanal som legges åpent ut på internett vil kunne gi ubegrunnede/usaklige varslinger fra personer utenfor sektoren. Kripos vil derfor foretrekke at en ev. elektronisk varslingskanal legges lokalt på virksomhetens intranettløsninger.”

Videre uttaler Agder politidistrikt følgende i sitt høringssvar:

”Når det gjelder valg av teknisk løsning (intranett/internett) for varsling, så er vårt standpunkt at intranett må være den foretrukne løsningen. Vårt standpunkt er begrunnet i høringsbrevets pkt 2.1, hvor det fremkommer at denne ordningen er et

supplement til de internt etablerte varslingsordningene i mer spesielle varslingssaker. Dette kan også ses i sammenheng med at det allerede er etablert ordninger for å motta og ivareta publikums klager på politiet, samt spesialenheten som skal følge opp anmeldelser mot tjenestemenn”

Politidirektoratet er enig i Kripas’ og Agder politidistrikts vurderinger. Ordningen bør etter vår oppfatning kun være et supplement til de internt etablerte varslingsordningene i mer spesielle varslingssaker. På denne bakgrunn anses det som hensiktsmessig at varslingskanalen legges ut på intranettet. Vi viser imidlertid til Vestfinnmark politidistrikts høringsvar, hvor det fremkommer følgende:

”Det bør være lav terskel og enkel tilgang for å varsle om kritikkverdige forhold. I så måte bør det være mulig å melde inn kritikkverdige forhold både på internett men også via intranett. I enkelte virksomheter har ikke hver enkelt ansatt tilgang til personlig datamaskin og det kan i så måte være en terskel å melde inn kritikkverdige forhold. En evaluering av ordningen vil avdekke om man får for mange useriøse varsler slik at tilgangen bør begrenses jfr pkt 8.3 siste avsnitt.”

Politidirektoratet er enig i at varslingskanalen bør være lett tilgjengelig for samtlige ansatte i justissektoren. Eksisterende intranettløsning i politiet fungerer ikke tilfredsstillende, og i påvente av ny intranettløsning, bør varslingskanalen derfor gjøres tilgjengelig også på etatenes hjemmesider (internett), såfremt bruk av varslingskanalen krever innlogging. Vi legger til grunn at varsleren til tross for innlogging vil ha mulighet for å være anonym dersom det er ønskelig for vedkommende.

Politidirektoratet ser det som svært viktig at ordningen evalueres etter få år, slik det også fremgår av høringsnotatet.

5. Virksomheter som bør omfattes av ordningen

Høringsinstansene bes uttale seg om hvilke virksomheter som bør omfattes av ordningen, særlig med hensyn til virksomheter med en tilnærmet selvstendig eller helt selvstendig stilling, som for eksempel Riksadvokaten og Domstolsadministrasjonen.

Departementet foreslår at Justis- og beredskapsdepartementet og alle virksomheter som er administrativt underlagt eller administrativt tilknyttet JD bør omfattes av ordningen.

Politidirektoratet slutter seg til forslaget.

6. Angivelse av antall varslinger om kritikkverdige forhold i virksomhetene hittil i 2013 og i 2012.

Politidirektoratet har bedt samtlige politidistrikt og særorganer om en angivelse av antall varslinger om kritikkverdige forhold i virksomheten. Vi har mottatt innmeldning fra alle, med unntak av Grensekommisariatet. Politidirektoratet legger til grunn at departementet ønsket en angivelse av antall varslinger fremsatt i medhold av aml. § 2-4.

I følge innrapporteringen ble det i politietaten fremsatt totalt 43 varslinger i medhold av arbeidsmiljøloven § 2-4 i angjeldende tidsperiode. Seks av disse varslingene er saker som har

vært til behandling i Politidirektoratet, hvor alle sakene gjaldt forhold i politidistrikter og særorgan som var varslet til direktoratet.

Det vedlegges til orientering en nærmere oversikt over antall registrerte varslingsaker i politietaten. På bakgrunn av at politiet i det vesentlige registrerer/rapporterer uønskede hendelser i systemer som HMS-modul i TTA (Turnus, Tjeneste og Arbeidstid) og RUH (Rapport om uønskede hendelser), er det flere saker som ikke når "varslingsnivå". Follo politidistrikt har i likhet med flere distrikter påpekt svakheter ved systemet, og beskriver dette på følgende måte;

"Vi finner det vanskelig å fastslå antall varslinger av kritikkverdige forhold i virksomheten som forespurt. Vi har ikke særskilt registrert og behandlet saker i perioden hvor melder eller meldingen ble klassifisert som "varsler / varsling". Vi har likevel et fungerende system for rapportering av uønskede hendelser (HMS-modul i TTA). I dette systemet dokumenteres det et bredt spekter av hendelser, hvorav selvfølgelig flere kan sies å skyldes ulike regelbrudd eller forhold som anses som kritikkverdige. Disse rapportene behandles normalt i linjeorganisasjonen. I perioden er det registrert totalt 209 tilfeller i dette systemet, men det betyr langt i fra at vi har over 200 "varslingssaker". På den annen side kan det finnes rapporter i denne mengden som andre muligens ville ha karakterisert som en "varslersak", og behandlet særskilt. Vi har som nevnt ikke gjort det."

Politidirektoratet finner derfor å bemerke at de innrapporterte tallene kan være noe misvisende, idet politiet ikke har et eget system for registrering av varslingssaker etter aml. § 2-4.

Med hilsen

Vidar Refvik
Ass. politidirektor

Kristine Langkaas
seksjonssjef

Saksbehandler:
June Kristin Sivertsen
Tlf: 23 36 42 03